

тѣ за обще благополучіе на народа. Какъ-то въ до-
мове-тѣ родители-тѣ и дѣца-та трѣбѣ да живѣжтъ
сговорно, та да бждѣтъ вси благополучны, така и
въ царства-та не можѣтъ да бждѣтъ благополучны
владѣтели и владомы, ако нѣматъ согласіе за общѣ-
тѣ ползѣ на отечество-то.

Люби отечество-то си, да не пожелаешъ друго
отечество; зачто такава пожеланіе ся чете начало
на прѣдательство. Пази и защитявай вѣрж-тѣ и земж-
тѣ на твои-тѣ отци, зачто-то си и ты роденъ и во-
спитанъ въ нихъ. Жертвуй живота си за вѣрж и
отечество, прѣдпочитай подобръ славнж смърть, не-
жели постыденъ и безчестенъ животъ.

СТИХОВЕ.

Минжло-то не е вече наше
Утрѣ може да ны нѣма въ тойзи вѣкъ;
Наше е едничко благо настояще
Него само истинж има челоувѣкъ.

Духа си сили въ наукж,
Никога желаніе не губи, учися;
Слѣпота е, въ сей мѣръ, вѣчна мука.
Добро творите и творящимъ ви напасть.
Сърдца, гдѣ има той небесенъ квасъ,